

kvote ned fra 304 til 73 – kvoten blev det år fastsat til 192 finhvaler.

Samme år stemte Danmark *nej* til et vesttysk forslag om at skære den islandske sejshvalkvote ned fra 100 til 0 (nul). Den islandske sejshvalkvote forblev i 1982 på det foregående års niveau på 100 sejshvaler.

Også i 1984 kom Danmark Island til hjælp. I kommissionens Tekniske Komité *undlod* Danmark at stemme til et forslag om at skære den islandske vågehvalkvote ned fra 291 til 151. Den islandske kvote blev i 1984 fastsat til 242 vågehvaler. Af de fredningsvenlige lande, der stemte *for* nedskæringen til 151 vågehvaler, var bl.a. Finland, Sverige, Frankrig, Vest-Tyskland, Holland og England. Vi vil kraftigt opfordre til, at Danmark også tænker på de fredningsvenlige lande Sverige og Finland, når der skal tages »nordiske hensyn« i sagen om fredningen af de sidste hvaler!

Danmarks støtte til Japans og Sovjets hvalfangst

I forbindelse med Danmarks stemmeafgivning på IWC-mødet i 1984 skal også nævnes undladelser i forbindelse med fastsættelse af kvoter for vågehvalfangsten ved Antarktis. Vågehvalfangsten ved Antarktis, der i dag er den største af alle hvalfangster og foregår med de berygtede hvalkogerier/fabriksskibe, drives fortrinsvis af Japan og Sovjetunionen (Brasilien, har en begrænset fangst i den nordlige del af det antarktiske område. Brasilien har i modsætning til Japan og Sovjetunionen valgt at acceptere moratoriet).

På baggrund af Den Videnskabelige Komités anbefaling om en fangstkvote ved Antarktis på mellem 3.887 og godt 7.200 vågehvaler foreslog Seychellerne i kommissionens Plenarforsamling, efter at et fransk forslag på 3.887 vågehvaler var vedtaget i Den Tekniske Komité, et kompromis på 3.940 vågehvaler. Dette kompromisforslag *undlod* Danmark at stemme til, og da Danmark havde stemt for den lavere kvote på 3.887 vågehvaler i Den Tekniske Komité, skulle man tro, at Danmark var interesseret i at skære denne kvote ned, men dette var *ikke* tilfældet. For da det seychelliske kompromisforslag på 3.940 vågehvaler, hvor Danmark altså havde undladt at stemme, ikke kunne finde det nødvendige $\frac{3}{4}$ flertal, vendte man tilbage til det oprindelige

franske forslag på 3.887 vågehvaler. Denne gang (eller endnu en gang) *undlod* Danmark at stemme, og heller ikke dette forslag kunne finde det nødvendige flertal. Af de fredningslande der stemte *for* det franske forslag på 3.887, var bl.a. Australien, Frankrig, Vest-Tyskland, Holland, England, Sverige og USA. Man søgte endnu et kompromis, og Seychellerne foreslog en kvote på 4.224 vågehvaler, som Danmark stemte *for*, og som blev vedtaget.

Man skal i gennemgangen af Danmarks afstemninger hele tiden være opmærksom på, at IWC, med Danmarks støtte, i 1982 vedtog en *afvikling* af den kommercielle hvalfangst frem til og med 1985, hvorefter der skal være et totalt fangststop. Det er vor opfattelse, at de foregående eksempler på Danmarks stemmeafgivning viser, at Danmark *ikke* aktivt har medvirket til denne afvikling af den kommercielle hvalfangst, således som det ellers er Danmarks officielle politik.

Den danske delegation

Da Danmark varetager både Grønlands og Færøernes interesser i IWC, er disses hjemmestyre derfor repræsenteret på den danske IWC-delegation. Efter at Danmark i 1981 besluttede sig til at ændre sin politik i IWC og altså stemme for moratoriet, har Fredningsstyrelsen været repræsenteret på den danske delegation – dette var dog beklageligvis *ikke* tilfældet i 1984. I betragtning af Danmarks officielle fredningsvenlige holdning finder vi det *yderst betænkeligt*, at Fredningsstyrelsen ikke mere er repræsenteret på den danske IWC-delegation. Den danske IWC-delegation bestod i 1984 af følgende:

Grønlandsministeriet:

E. Lemche (Kommissær)

A. Worm

Udenrigsministeriet:

F. Erskov (Vicekommissær)

Færøernes Landsstyre:

J. Klett

Grønlands Hjemmestyre:

M. B. Thomsen

Grønlands Hav- og Miljøundersøgelser:

F. Kapel